

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนี้ โทรทัศน์นับว่ามีบทบาทเข้ามาในชีวิตของมนุษย์เราได้ อย่างรวดเร็ว อาจจะเป็นเพราะว่าโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่รวมเอาคุณสมบัติของวิทยุ ภาพยนตร์และหนังสือพิมพ์เข้าไว้ด้วยกันได้อย่างดีเยี่ยม ผู้ชมสามารถได้ยินทั้งเสียงเช่นเดียวกับการฟังวิทยุ ได้เห็นภาพเคลื่อนไหวติดต่อกันไปเช่นเดียวกับการชมภาพยนตร์ และได้เห็นตัวหนังสือเช่นเดียวกับการอ่านหนังสือพิมพ์ นอกจากนี้โทรทัศน์ยังเป็นสื่อมวลชนที่ช่วยพัฒนาคนตลอดจนถ่ายทอดทัศนคติ ค่านิยม รวมทั้งวัฒนธรรมต่าง ๆ เข้าสู่สมองได้โดยง่าย ฉะนั้นภาพที่ได้รับความชมจากโทรทัศน์ ทุกวันนี้จึงมีอำนาจมากกว่าบทความในหนังสือที่มีภาพประกอบเสียอีก เพราะภาพก็ตีคำพูดที่ดี หรือเสียงดนตรีจากโทรทัศน์ได้ดี ล้วนแล้วแต่มีอำนาจต่อความรู้สึกแห่งจิตใจ แทนทั้งสีและเป็นองค์ประกอบที่ชักชวนให้ผู้ชมโดยเฉพาะ "เด็ก" เลียนแบบตามไปโดยไม่รู้ตัว

พิชัย วาสนาสง (2531 : 38) กล่าวไว้ว่า "สื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อเด็กปัจจุบันมากที่สุด คือ โทรทัศน์ หากเรานำเด็กที่กำลังซนจับมานั่งลงตรงหน้าโทรทัศน์เด็กจะหยุดนิ่ง และเคลื่อนไหวน้อยที่สุด เพราะภาพที่เคลื่อนไหวมีสีสันและเป็นของใหม่ที่เด็กไม่เคยรู้เห็นมาก่อน เด็กก็จะซึมซับรับ และจดจำได้รวดเร็วและต่อเนื่อง ยิ่งถ้ารายการนั้นสามารถดึงดูดความสนใจของเด็กได้ เด็กก็จะชมได้เป็นระยะเวลาานาน"

โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนชนิดหนึ่งที่ใกล้ชิดกับเด็ก จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2530) พบว่ามีจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์เพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2522 ทั่วประเทศ มีเครื่องรับโทรทัศน์

1,365,8000 เครื่อง ต่อมาในปี พ.ศ. 2530 มีเครื่องรับโทรทัศน์เพิ่มเป็น 5,275,637 เครื่อง เมื่อพิจารณาประชากรผู้รับชมโทรทัศน์ตามช่วงอายุจะพบว่า

ประชากรอายุระหว่าง 6-10 ปี มีบุคคลรับชมโทรทัศน์ร้อยละ 92

ประชากรอายุระหว่าง 11-14 ปี มีบุคคลรับชมโทรทัศน์ร้อยละ 93

ประชากรอายุระหว่าง 20-22 ปี มีบุคคลรับชมโทรทัศน์ร้อยละ 84

ประชากรอายุระหว่าง 30-34 ปี มีบุคคลรับชมโทรทัศน์ร้อยละ 89

ดังนั้นจะพบว่า กลุ่มผู้ชมที่เป็นเด็กจะชมโทรทัศน์กันเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 เนื่องจากเป็นวัยที่ชอบดูโทรทัศน์มากกว่าระดับชั้นอื่น ๆ (Schramm, 1961) และอีกประการหนึ่งนักเรียนระดับชั้นดังกล่าวจะมีอายุ 9-12 ปี จากการวิจัยของสถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร่วมกับมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็กและนิตยสารวงการ (คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2526) ได้ทำการสำรวจทัศนคติเด็กนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 6-12 ปี ผลจากการวิจัยปรากฏว่า กิจกรรมที่นักเรียนชอบทำมากที่สุดคือ ดูโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังมีรายงานการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อเด็ก (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2530) พบว่า ในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด จำนวน 1,600 คน ร้อยละ 91 มีโทรทัศน์ใช้ในบ้านและใช้เวลาชมโทรทัศน์เฉลี่ย 25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ฝั่งวิทยุ 11 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และอ่านสิ่งพิมพ์ 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ อาจกล่าวได้ว่า "โทรทัศน์" เป็นสิ่งที่เข้าถึงเด็กได้มากกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ เพราะโทรทัศน์สามารถดึงดูดใจเด็กได้ทั้งภาพและเสียง ประกอบกับลักษณะภาพที่เคลื่อนไหวมีสีสัน มีความหลากหลายของเนื้อหาที่เด็กเลือกได้ เปลี่ยนได้จนมีผู้ให้สังเกตว่า "โทรทัศน์" มีลักษณะเป็นดาบสองคม ที่อาจให้คุณและให้โทษแก่เด็กก็ได้ ดังนั้นรายการโทรทัศน์ที่ผู้ผลิตจะจัดสรรออกอากาศทางโทรทัศน์นั้นจึงต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้ชมจะได้รับให้มากที่สุด โดยเฉพาะกลุ่มผู้ชมที่เป็นเด็ก ที่อยู่ในวัยเจริญเติบโต เป็นวัยที่สมควรปลูกฝังทัศนคติ และให้แบบอย่างที่ดี และถ้าหากจะกล่าวว่า เด็กในวัยนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้าย่อมหมายความว่า การที่จะสร้างสรรค์หรือปลูกฝังให้เด็กในวันนี้ได้รับแต่สิ่งที่ดี เพื่อให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพต่อไป โทรทัศน์ในฐานะเป็นสื่อมวลชนที่ใกล้ชิดกับเด็ก จึงควรที่ต้องคำนึงถึงบทบาทของตนเองในการรับผิดชอบต่อเด็ก เพราะกลุ่มผู้ผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก

เปรียบเสมือนผู้กั้นกรง (Gate Kalpper, 1960) หรือกำหนดเนื้อหาไว้กับเด็ก (Noble, 1975)

จากที่กล่าวมาแล้วว่า โทรทัศน์มีอิทธิพลต่อเด็กเป็นอย่างมาก ดังนั้นผู้ผลิตรายการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ควรพิจารณาให้ลึกซึ้งอีกว่า เด็กมีความสนใจรายการโทรทัศน์ในลักษณะใด มีการศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อความสนใจรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5-6 ในเขตกรุงเทพมหานคร (เทวี แยมสรวล, 2528) พบว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กมีทั้งหมด 5 องค์ประกอบดังต่อไปนี้

- องค์ประกอบที่ 1 เนื้อหาของรายการ
- องค์ประกอบที่ 2 เทคนิคการนำเสนอรายการ
- องค์ประกอบที่ 3 รูปแบบของรายการ
- องค์ประกอบที่ 4 ช่วงเวลาในการเสนอรายการ
- องค์ประกอบที่ 5 ผู้ดำเนินรายการ

นอกจากจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบดังกล่าวแล้ว ในการที่จะทำใหัรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กเป็นรายการที่มุ่งให้เด็กดูแล้วเข้าใจ สนุกสนาน ได้รับความรู้และประโยชน์จากการดูรายการนั้น ๆ ไม่ว่าจะผ่านทางร่างกายหรือจิตใจ (จุมพล รอดคำดี, 2525) ดังนั้นการจัดรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กจึงควรมีเนื้อหาทั้งที่เป็นสาระและบันเทิง รวมไปถึงการคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กแต่ละวัยเพื่อให้เกิดความแตกต่างจากรายการโทรทัศน์ทั่วไปดังนี้

1. เด็กที่อยู่ในวัย 3 ขวบครึ่งถึง 5 ขวบ จะชอบรายการที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับสิ่งแวดล้อมที่เขาพบเห็นในชีวิตประจำวัน เนื้อเรื่องควรดำเนินอย่างง่าย ๆ ให้คุณหรือโทษอย่างเด่นชัด ไม่ซับซ้อน เช่น การ์ตูน ที่มีพระเอกกับผู้ร้ายเพียง 2-3 คน หรือไม่ก็เป็นรายการอภินิหาร เพราะเด็กในวัยนี้เป็นเด็กช่างฝัน

2. เด็กที่อยู่ในวัย 6-9 ขวบ ชอบรายการที่เกี่ยวกับธรรมชาติมากขึ้น สงสัยในธรรมชาติของสิ่งต่าง ๆ เนื้อเรื่องควรง่าย แต่อาจเพิ่มหรือสอดแทรกความเป็นมาในธรรมชาติมากขึ้น และเด็กในวัยนี้ชอบแสดงออก ชอบยกยอให้กำลังใจ ชอบอภินิหาร และการ

ต่อสู้กัน ไม่ชอบเรื่องยาว ๆ

3. เด็กวัย 10-12 ขวบ ชอบรายการที่ใกล้เคียงชีวิตจริงมากขึ้น เริ่มเข้าใจในสังคมมากขึ้น เนื้อเรื่องควรมีเหตุผลมากขึ้น และชอบการพจญภัย เรื่องลึกลับ ความรัก พวกน้อง (จุมพล รอดคำดี, 2525)

การจัดรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก จึงเป็นโอกาสที่จะเสนอความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสำหรับเด็กเองแล้วพร้อมที่จะเปิดรับโลกใหม่ และเขาคิดว่าสิ่งที่ได้จากรายการโทรทัศน์นั้น มีความหมายและความสำคัญต่อเขามาก จึงทำให้เขารับสิ่งที่ได้โดยไม่แยกแยะว่ามอมเมาเขาหรือไม่ ซึ่งอาจจะให้เกิดจินตนาการในลักษณะที่ล่อแหลม หรือเชื่อในสิ่งที่ผิด ๆ ได้ง่าย (Hilliard, 1981)

ในการจัดหรือผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กนั้น ซึ่งถ้าหากพิจารณาจากกลุ่มผู้ชม รายการโทรทัศน์แล้วพบว่า เด็กจะเป็นกลุ่มที่ชมรายการโทรทัศน์มากกว่าผู้ใหญ่ (Lesser, 1975) และยังใช้เวลาดูโทรทัศน์มากที่สุด (Sleeman, 1988) จึงน่าจะเป็นไปได้ว่า รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กอาจจะมีมากเช่นกัน แต่ในทางตรงกันข้ามกลับพบว่า การจัดรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กในประเทศไทยเรานั้นมีน้อย จนกระทั่งในปี 2532 รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กและเยาวชนมากขึ้น จึงมีนโยบายให้สถานีโทรทัศน์ทุกสถานี พิจารณาเผยแพร่และสนับสนุนรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กและเยาวชนในช่วงเวลา 18.30-19.30 น. เพื่อเปิดโอกาสให้หน่วยงานของรัฐ และภาคเอกชน ผลิตรายการสำหรับเด็กและเยาวชนเผยแพร่ออกอากาศมากขึ้น

แต่ในช่วงที่ผ่าน ๆ มานั้น อาจจะสามารถกล่าวได้ว่า รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าไรนัก จากการสำรวจประเภทรายการโทรทัศน์โดยสมาคมผู้สื่อข่าวบันเทิงประจำปี 2532 (มติชน, 1 มกราคม 2533 หน้า 16) พบว่า มีรายการโทรทัศน์ประเภทรายการบันเทิง 158 รายการ รายการประเภทละคร 125 รายการ รายการสารคดี 106 รายการ รองลงไปเป็นรายการประเภทกีฬา การ์ตูน ภาพยนตร์จีน ส่วนรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กนั้นอยู่ในอันดับที่ 7 จากทั้งหมด 10 ประเภท ซึ่งมีเพียง 27

รายการเท่านั้น

อาจกล่าวได้ว่า การที่รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กยังมีน้อย และไม่เป็นที่นิยมแพร่หลายหรือบางรายการไม่สามารถที่จะดำเนินการต่อไปได้นั้น (จุมพล รอดคำดี และอรรถย ศรีสันติสุข, 2525) เนื่องจาก เด็กไม่ชอบดูและไม่มีโอกาสได้ดู มีสาเหตุหลายประการ เรื่องที่เด็กไม่ชอบดูน่าจะเป็นผลจากลักษณะของรายการไม่ดึงดูดความสนใจของเด็ก เช่น รายการขาดการนำเสนอที่น่าสนใจ เนื่องจากมุ่งสั่งสอนเด็กชัดเจนเกินไป จนไม่คำนึงถึงความบันเทิงที่เด็กจะได้รับ บางทีกลุ่มผู้ผลิตจัดรายการซ้ำซากรูปแบบเดิม ไม่มีการปรับปรุงรายการหรือติดตามผลกระทบของรายการหรือติดตามผลกระทบของรายการที่มีต่อคนดู ไม่มีรูปแบบการนำเสนออื่น ๆ ที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของเด็ก สำหรับเรื่องที่ไม่มีโอกาส น่าจะเป็นผลโดยตรงมาจากช่วงเวลาของรายการเด็ก ที่มักจะอยู่ในช่วงเย็น ซึ่งเป็นช่วงเวลาของเด็กส่วนใหญ่กำลังเดินทางกลับบ้าน โดยเฉพาะเด็กในกรุงเทพมหานคร สิ่งเหล่านี้ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กยังไม่ประสบความสำเร็จเหมือนรายการอื่น ๆ

นอกจากนี้ในการผลิตรายการโทรทัศน์นั้น ยังต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญ 3 ประการ คือ ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยทางด้านการเมือง และปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ (สุรพล สุดาราร, 2523)

- ปัจจัยทางด้านสังคม เป็นปัจจัยที่ต้องคอยควบคุมดูแลรายการให้มีความถูกต้องและสอดคล้องกับวิถีสังคม ซึ่งได้แก่ผู้ชม
- ปัจจัยทางด้านการเมือง ที่เป็นตัวกำหนดนโยบาย ทิศทางตลอดจนการให้การส่งเสริมในการผลิตรายการ ตั้งแต่ระดับรัฐบาล สถานี หรือเจ้าของรายการ
- ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจอันได้แก่ ทุนหรือรายได้ที่ต้องใช้ในการดำเนินการผลิตรายการ

จากปัจจัยดังกล่าว จะเห็นได้ว่าผู้ชมและกลุ่มผู้ผลิตรายการมีความสำคัญ โดยเฉพาะรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก จัดได้ว่าเป็นผู้ที่มิบทบาทหรือมีอิทธิพลอย่างมากทั้งทางตรงและทางอ้อมในการกำหนดประเภท รูปแบบและคุณภาพของรายการ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ผลิตรายการ

ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ผลิตรายการ ผู้กำกับรายการ และผู้เขียนบท ซึ่งบุคคลเหล่านี้ต้องผลิตหรือจัดรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ให้ตรงตามความต้องการ และความสนใจของผู้ชม จึงเป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มผู้ผลิตจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ว่าควรจะมีเนื้อหา เทคนิคการนำเสนอ รูปแบบ ช่วงเวลา ตลอดจนผู้ดำเนินรายการที่เหมาะสมอย่างไร ในขณะที่ตัวผู้ชมเองมีความสนใจหรือชอบรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กในลักษณะใด ประกอบกับงานวิจัยเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ที่ผ่านมายังไม่พบว่ามีงานวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มผู้ผลิตรายการกับผู้ชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ส่วนใหญ่มุ่งศึกษากลุ่มผู้ชมเป้าหมายที่เป็นเด็กกลุ่มเดียว จึงน่าจะมีการวิจัยความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิตและนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในฐานะที่เป็นผู้ชมเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิตรายการที่มีต่อองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ตลอดจนสภาพปัญหาในการผลิตรายการ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีต่อองค์ประกอบของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก

คำถามในการวิจัย

1. กลุ่มผู้ผลิตรายการมีความเห็นต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กว่าควรจะมีเนื้อหา เทคนิคการนำเสนอ รูปแบบของรายการ ช่วงเวลาในการเสนอรายการ และผู้ดำเนินรายการ ตลอดจนปัญหาในการผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กเป็นอย่างไร
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษามีความเห็นต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กว่าควรจะมีเนื้อหา เทคนิคการนำเสนอรายการ รูปแบบรายการ ช่วงเวลาในการเสนอรายการ และผู้ดำเนินรายการสำหรับเด็กอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

1. มุ่งศึกษาความคิดเห็นของบุคคล 2 กลุ่ม คือ
 - 1.1 กลุ่มผู้ผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก ในช่วงเวลา 18.30-19.30 น. ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5, 7, 9, และ 11 ตั้งแต่ปี พ.ศ.2532-2534
 - 1.2 นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2534
2. ศึกษาความคิดเห็นในรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กโดยมีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1 เนื้อหาของรายการ
 - 2.2 เทคนิคการนำเสนอรายการ
 - 2.3 รูปแบบของรายการ
 - 2.4 ช่วงเวลาในการเสนอรายการ
 - 2.6 ผู้ดำเนินรายการ

คำจำกัดความในการวิจัย

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กแสดงออก คือ ความพอใจ และความนิยมชมชอบหรือไม่พอใจ ไม่สนใจ ซึ่งในที่นี้ความคิดเห็นได้มาจากแบบสอบถาม

รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก หมายถึง รายการโทรทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็ก โดยเป็นรายการที่ให้เด็กดูแล้วเข้าใจ สนุกสนานได้รับความรู้ และได้ประโยชน์จากรายการนั้น ๆ

กลุ่มผู้ผลิตรายการ หมายถึง ผู้มีหน้าที่วางแผนและรับผิดชอบผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กซึ่งได้แก่

1. ผู้ผลิตรายการ หมายถึง ผู้จัดทำรายการให้เกิดขึ้น ด้วยการคิดค้นรูปแบบรายการ เตรียมเนื้อหาสาระ วัสดุอุปกรณ์ลงงบประมาณที่จำเป็นในการผลิตรายการ
 2. ผู้กำกับรายการ หมายถึง ผู้นำทุกอย่างในรายการให้มาอยู่ต่อเนื่องกันในสถานที่เหมาะสมกับการออกอากาศให้ผู้ชมได้ชม
 3. ผู้เขียนบท หมายถึง ผู้นำความคิดที่ผู้ผลิตรายการคิดได้มาขยายและเรียงลำดับขั้นตอนเพื่อแสดงเรื่องราวตามความต้องการของผู้ผลิตรายการ
- องค์ประกอบ หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก โดยมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหาของรายการ หมายถึง ใจความสำคัญหรือสาระสำคัญตลอดจนค่านิยมต่าง ๆ
2. เทคนิคการนำเสนอ หมายถึง วิธีการในการที่จะนำเสนอรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กมีคุณภาพน่าสนใจ
3. รูปแบบของรายการ หมายถึง วิธีการและลีลาการเสนอเนื้อหาสาระและสิ่งที่มีอยู่ในรายการ ซึ่งรูปแบบจะแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสมของเนื้อหา
4. ช่วงเวลา หมายถึง ระยะเวลาในการนำเสนอรายการ
5. ผู้ดำเนินรายการ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ในการนำเสนอรายการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงความคิดเห็นของกลุ่มผู้ผลิตรายการ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีต่อองค์ประกอบในด้านต่าง ๆ ของรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก
2. ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก
3. นำผลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการผลิต และจัดรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กที่เหมาะสมต่อไป
4. เป็นการส่งเสริมให้มีการสนับสนุนรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กมากขึ้น